

Arrest

nr. 183 136 van 28 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een sjiitische moslim van Arabische origine te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn uit Bagdad (Centraal-Irak). Tot 1997 woonde u in Sadr-city. Vervolgens verhuisde u naar Hay Binook. Tot april 2014 was u prof-voetballer in Irak. U stopte hierna uw carrière en ging vervolgens werken in het thee- koffiehuis van uw broer, dit tot 16 juni 2015.

In april 2006 leerde u Abeer J.M., een buurmeisje van uw vriend Mehdi, kennen. Jullie wisselden direct telefoonnummers uit en hadden sindsdien dagelijks contact.

Ongeveer een maand nadat u haar leerde kennen begonnen jullie een (platonische) relatie. In 2007 zou u tweemaal haar hand gevraagd hebben, doch haar familie zou dit telkens geweigerd hebben omdat u

niet tot dezelfde stam behoorde. Eind 2008 zou uw familie nogmaals om haar hand hebben gevraagd maar dit werd opnieuw geweigerd. Hierna wilde uw familie geen aanzoek meer doen maar jullie bleven jullie relatie in het geheim verderzetten. Uw familie regelde ondertussen een ander huwelijk voor u en op 23 februari 2010 zou u gehuwd zijn met Sarah A.K., de dochter van uw neef. U kon dit huwelijk niet weigeren omdat er een vrouw in huis nodig was om voor uw zieke moeder en het gezin te zorgen. Tot de dag van uw huwelijk had u dagelijks contact met Abeer maar nadien kon u haar niet meer bereiken. Een drietal maanden na uw huwelijk met Sarah nam Abeer terug contact met u op en jullie hervatten in het geheim jullie platonische relatie. U vernam dat er ondertussen nog meerdere huwelijksaanzoeken geweest waren voor Abeer maar zij weigerde deze telkens; ze wou enkel u.

Begin 2015 zou u uiteindelijk beslist hebben dat u ook met Abeer zou huwen. Op 12 juni 2015 sprak u af met Abeer dat jullie op 16 juni 2015 samen naar Kerbala te gaan en er religieus te huwen. Jullie dachten dat haar familie zich dan uiteindelijk wel akkoord zou verklaren met jullie huwelijk. U had uw broer Nabil en uw vriend Mehdi ook ingelicht en om hulp gevraagd. Mehdi bezat een huis in Kerbala en hij ging ermee akkoord u en Abeer naar ginds te brengen zodat jullie er tijdelijk konden verblijven. Abeer lichtte op haar buurt haar tante Sima in met wie ze een goed contact had. Sima raadde haar aan goed na te denken maar ging uiteindelijk akkoord met jullie plan. U verzoon een uitvlucht voor uw echtgenote om uw "reis" te verklaren en op 16 juni 2015 vertrok u met Abeer naar Kerbala. Nadat jullie in Kerbala aankwamen gingen jullie direct bij een imam die jullie religieus huwde. U en Abeer verbleven ruim een maand in Kerbala doch u keerde in die periode een tweetal keer per week, telkens voor één nacht, terug naar Bagdad bij uw echtgenote, kinderen en familie. Via Sima vernamen jullie ondertussen dat Abeer haar familie overal naar haar op zoek was en vreesde dat zij was ontvoerd. Uiteindelijk beslisten u en Abeer dat zij op 21 juli 2015 naar Bagdad zou terugkeren om haar familie in te lichten van jullie huwelijk. Na haar aankomst thuis liet zij u weten dat alles in orde was, maar u hoorde aan haar stem dat er toch iets aan de hand was. Op vraag van haar familie diende u zich de volgende dag bij haar thuis aan te melden, zo deelde ze u nog mee. Toen u haar 's avonds nogmaals probeerde te contacteren, kreeg u geen gehoor. De volgende ochtend werd u gebeld door Sima met de melding dat Abeer vermoord werd. U nam hierop contact op met Abeer haar broer en maakte duidelijk dat jullie nochtans religieus gehuwd waren, en dat u een huwelijksakte had. Abeer haar familie liet u weten dat ze u wel zouden te pakken krijgen waarop u ermee dreigde hen aan te klagen. U verliet vervolgens direct het huis van Mehdi en dook onder in een hotel in Kerbala.

Op 22 juli 2015 kreeg u in de namiddag telefoon van uw broer Nabil met de melding dat onbekenden uw ouderlijke woning hadden beschoten. Naar u vermoedt betrof het hier de stam / familie van Abeer. Tot dat moment waren uw ouders en echtgenote niet op de hoogte van uw huwelijk met Abeer. Uw familie zou vervolgens hun woning verlaten hebben en in Hay Jamila, bij de ouders van Sarah, ingetrokken zijn. Na de moord op Abeer zouden een drietal bemiddelingspogingen hebben plaatsgevonden in de hoop de zaak met Abeer haar familie te regelen, doch tevergeefs. Op 9 augustus 2015 zou uw stam uiteindelijk een vonnis geveld hebben waarin ze verklaarden afstand van u en uw gezin te nemen. Nadat dit vonnis werd uitgesproken keerde u familie terug naar hun ouderlijke woning.

Uit vrees voor uw leven zou u op 11 augustus 2015 Irak verlaten hebben. U reisde via Turkije, Griekenland en de Balkanroute naar België waar u op 30 augustus 2015 aankwam en op 1 september 2015 een asielaanvraag indiende.

Na uw aankomst in België vernam u via uw vader dat er soms onbekende auto's in jullie straat rijden. Een maand geleden zou Abeer haar familie uit Hay Binook vertrokken zijn. U verklaart tot op heden niet terug te kunnen naar Bagdad, daar de familie / stam van Abeer u overal zou kunnen vinden. U verwijst voorts ook naar de algemene onveilige situatie in Irak.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer : uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw woonstkaart, uw rijbewijs, uw kiezerskaart, een lidkaart van de sportclub / voetbalploeg, foto's van uzelf ttv uw professionele carrière als voetballer in Irak, een kopie van de identiteitskaart van Sarah, kopieën van de identiteitskaarten van uw drie dochters, een bevestiging van uw Iraakse nationaliteit uitgereikt door de Iraakse ambassade te Brussel, kopieën van de geboorteaktes van uw dochters Zainab en Mariam, een kopie van de eerste pagina van het paspoort van Sarah, een kopie van de eerste pagina van het paspoort van uw dochter Malek, een kopie van het nationaliteitsbewijs van Sarah, een kopie van de huwelijksakte betreffende uw huwelijk met Sarah, de huwelijksakte betreffende uw religieus huwelijk met Abeer, een kopie van de overlijdensakte van Abeer, het vonnis van de stam, een kopie van een vliegticket Bagdad – Istanbul, een DHL-verzendingsbewijs en een attest betreffende uw inschrijving bij een voetbalploeg in België.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uw verklaringen betreffende de omstandigheden van uw huwelijk met Abeer kunnen, gelet op de verschillende incoherenties en eigenaardigheden die werden vastgesteld, immers niet overtuigen.

Zo is het vooreerst opmerkelijk dat u en Abeer pas begin 2015, ruim negen jaar nadat jullie elkaar leerden kennen en een vijftal jaar nadat jullie, na uw huwelijk met Sarah, de relatie hervatten, het plan zouden hebben opgevat om samen weg te lopen en te huwen (CGVS p. 15). U verklaarde immers dat u haar, ondanks de weigering van haar familie, van in het begin als uw vrouw wilde en het niet aankon om geen contact met haar te hebben. Wat Abeer zelf betreft, verklaarde u terzelfdertijd dat zij niet zonder u kon. U haalde ook nog aan dat u jullie echt verliefd waren en niet anders konden dan uiteindelijk huwen (CGVS p. 13, 23 en 24). U slaagt er voorts ook niet in om aan de hand van duidelijke verklaringen aan te geven waarom u dan uiteindelijk begin 2015 wel besliste om toch ook met Abeer te huwen. U hiernaar gevraagd repliceerde u vooreerst dat u een beslissing moest nemen. U zag dat ze de aanvragen van andere mannen bleef weigeren en dat ze niet zonder u kon, en dus besliste u. U dan gevraagd waarom het zolang moest duren eer u hiertoe besliste, er op gewezen dat jullie situatie al zolang duurde en gevraagd waarom u dan plots begin 2015 besliste dat het niet zo verder kon, kwam u niet verder dan op te merken " ik weet niet, dat was het ." (CGVS p. 13). Er kan toch worden verondersteld dat u hier spontaan op een iets meer doorleefde manier zou kunnen vertellen indien u effectief, nadat u gedurende negen jaar in het geheim een relatie had, besliste om te huwen en jullie relatie kenbaar te maken en zou kunnen aangeven waarom u hiertoe op dit moment besliste. U hier verder nog naar doorgevraagd, bleek u niet in staat hieromtrent coherente verklaringen af te leggen. Zo merkte u vooreerst op dat u eigenlijk vijf jaar – sinds uw huwelijk met Sarah – wachtte voor u besliste te huwen met Abeer in de hoop dat zij u zou vergeten, zou beseffen dat u al gehuwd was en kinderen had en ook zelf iemand zou vinden om mee te huwen. U vervolgde dat u haar zelfs meermaals aanraaide om een van de huwelijksaanvragen die ze kreeg te aanvaarden (CGVS p. 13). U dan gevraagd waarom u contact bleef houden met Abeer – u was overigens ook degene die gedurende de drie maanden dat er geen contact was tussen jullie na uw huwelijk met Sarah wél bleef proberen om haar te contacteren (CGVS p. 12) – als u de mening was toegedaan dat het beter was als Abeer u zou vergeten en met iemand anders zou huwen, repliceerde u dat u niet kon laten haar te contacteren. U probeerde wel maar het lukte niet (CGVS p. 13). Later tijdens uw gehoor, wanneer u werd gevraagd waarom het dan nog zes maanden duurde om te huwen eens u begin 2015 hiertoe beslist had, wees u er dan weer op dat Abeer met u wou trouwen en dat u eigenlijk medelijden met haar had (CGVS p. 24). Uw weinig doorleefde en wisselende reacties zijn op zijn minst merkwaardig.

Voorts kunnen ook vragen gesteld worden bij uw verklaringen omtrent de verwezenlijking van jullie plan éénmaal u en Abeer beslist hadden te huwen. U gevraagd wat er zoal gebeurde tussen het moment dat jullie beslisten om te huwen begin 2015 en de dag van jullie huwelijk, i.c. 16/6/2015, stelde u dat er niets speciaals was. U dan gevraagd of jullie geen voorbereidingen moesten treffen om samen te kunnen vertrekken, stelde u vaagweg dat jullie plannen maakten. U gevraagd hoe jullie concreet planden om die dag dan samen te kunnen wegvluchten, wees u er weerom gewoon op dat jullie plannen maakten maar dat er niets concreet was (CGVS p. 23). Bleek uiteindelijk dat jullie slechts 4 dagen voor jullie huwelijk, i.c. 12 juni 2015, besloten om op 16 juni te vertrekken naar Kerbala waar jullie zouden huwen. Eveneens op 12 juni 2015 sprak u met Abeer af hoe jullie samen zouden vertrekken, i.c. Abeer zou om 7 u 's morgens met een taxi naar Sleikh komen waar u en Mehdi haar zouden ophalen om vervolgens naar Kerbala door te rijden. Tot slot lichtte u ook pas die dag uw broer Nabil, wiens hulp u ook inriep en als getuige wilde op uw huwelijk, in van uw plannen (CGVS p. 23 en 24). Gezien het gemak waarmee dit alles blijkbaar kon geregeld worden, werd u gevraagd waarom het dan 6 maanden duurde voor jullie huwden eens jullie hiertoe besloten hadden begin 2015. U repliceerde in casu dat jullie schrik hadden en niet zeker waren (CGVS p. 23). U om enige verduidelijking gevraagd stelde u uiteindelijk merkwaardig genoeg dat u in die 6 maanden niet zeker was of u wel achter de rug van Abeer haar familie wilde huwen. Dat u hier deze vrees uitte is wel opmerkelijk temeer daar u voorheen meermaals benadrukte nooit te hebben stilgestaan bij de gevolgen van een geheim huwelijk (zie infra).

Dit terzijde, u merkte voorts nog op dat Abeer met u wilde huwen en dat u wat medelijden met haar had (CGVS p. 23). U dan gevraagd wanneer u wel zeker was, antwoordde u dan weer dat u haar altijd als vrouw wilde, al van in het begin dat u haar hand vroeg (CGVS p. 24). De initiële vraag waarom er zes

maanden tijd gingen tussen het moment waarop u besliste toch met Abeer te huwen en het huwelijk zelf, blijft aldus onbeantwoord.

Zoals hierboven reeds opgemerkt blijkt dat u en Abeer ook nooit hebben stilgestaan bij de eventuele gevolgen indien jullie samen zouden weglopen en in het geheim zouden huwen (CGVS p. 14). Binnen de context van de Iraakse samenleving in het algemeen mag dit op zich al ten zeerste verbazen. Rekening houdende met specifieke context van jullie persoonlijke situatie, i.c. Abeer haar familie had reeds drie keer een aanzoek van u afgewezen omdat u niet tot dezelfde stam behoort, u was ondertussen reeds gehuwd en had kinderen en Abeer kwam uit een conservatieve familie en mocht zelfs nooit alleen naar buiten, is het geenszins aannemelijk dat jullie zelfs niet nadachten over de eventuele gevolgen van jullie beslissing. U hierop gewezen, antwoordde u dat Abeer haar familie radicaal was en u wees erop dat jullie religieus huwden en bijgevolg dachten dat haar familie zou bijdraaien (CGVS p. 15). Dat jullie geen enkele rekening zouden hebben gehouden met mogelijke andere, minder positieve scenario's, is onwaarschijnlijk. Bovendien mag het ook ten zeerste verbazen dat jullie er gewoon van uitgingen dat Abeer haar familie wel zou bijdraaien éénmaal jullie religieus gehuwd waren. De eerdere weigeringen van haar familie om toe te stemmen met een huwelijk hadden immers enkel betrekking op het feit dat u niet tot dezelfde stam behoorde. Waarom jullie dan dachten dat Abeer haar familie plots wel akkoord zou eens jullie religieus gehuwd bleken, is niet duidelijk. Dat ze overigens ooit akkoord zouden gaan met jullie huwelijk, religieus huwelijk of niet, is weinig waarschijnlijk rekening houdende met het feit dat u ondertussen al gehuwd was en een gezin had.

Voorts mag het ook ten zeerste verbazen dat u en Abeer gewoon beslisten dat Abeer op 21 juli 2015 naar huis zou terugkeren om haar familie over jullie huwelijk in te lichten zonder hen voordien vanuit Kerbala, hetzij persoonlijk dan wel via via, te laten weten dat alles in orde was – jullie vernamen immers via Sima dat Abeer haar familie ondermeer bij de politie was langsgeweest omdat ze dachten dat Abeer ontvoerd was (CGVS p. 27) - en hen mee te delen dat jullie toch gehuwd waren om zo een duidelijke inschatting te kunnen maken van hun reactie en mogelijke gevolgen ingeval van een terugkeer naar Bagdad. U merkte dienaangaande op dat jullie schrik hadden om via de tante de familie in te lichten omdat jullie vreesden voor Sima (CGVS p. 27). U erop gewezen dat Sima de familie kon wijsmaken dat ze ook net zelf pas door Abeer was ingelicht en dus niet hoefde te zeggen dat al voordien weet had van jullie plan, stelde u enkel dat jullie dit niet deden (CGVS p. 27). U dan gevraagd waarom Abeer niet zelf haar familie telefonisch inlichtte om zo hun reactie te vernemen, merkte u op dat jullie niet gedacht hadden dat het zo erg zou zijn en u voegde eraan toe dat jullie enkel dachten dat Abeer zou ineengeslagen worden door haar familie (CGVS p. 27). Erop gewezen dat dit toch ook al ernstig genoeg was, kwam u niet verder dan te stellen dat jullie niet belden (CGVS p. 27). Opnieuw kunnen toch ernstige vragen gesteld worden bij jullie manier van handelen.

Terzelfdertijd mag het ook verbazen dat Abeer op 21 juli gewoon naar haar familie terugkeerde met de bedoeling hen te vertellen dat jullie religieus gehuwd waren doch zonder jullie huwelijksakte ter bewijs mee te nemen. U hier naar gevraagd, gaf u het eigenaardige antwoord dat jullie vreesden voor het leven van de getuigen, i.c. uw broer Nabil en uw vriend Mehdi (CGVS p. 34). Gezien jullie wel vreesden voor het leven van uw broer en uw vriend indien hun betrokkenheid bij jullie geheime huwelijk aan het licht zou komen mag het eens te meer verbazen dat jullie niet zouden hebben stilgestaan bij het gevaar voor Abeer haar leven en niet de minste poging ondernamen om duidelijk zicht te krijgen op de reactie van Abeer haar familie alvorens zij naar huis terugkeerde.

U verklaarde voorts dat Abeer u na haar aankomst thuis belde met de melding dat alles in orde was, maar u hoorde wel aan haar stem dat dit niet zo was (CGVS p. 27). In het licht hiervan is het dan ook zeer merkwaardig dat u nadien, wanneer u Abeer 's avonds nogmaals probeerde te bellen en haar niet meer kon bereiken, niet de moeite nam Sima te contacteren om te horen wat er aan de hand was. U zou pas de dag nadien via Sima vernomen hebben dat Abeer gedood was (CGVS p. 30). Gezien u voordien al een vrees had voor het leven van de getuigen, minstens vreesde dat Abeer ineen zou geslagen worden éénmaal ze terug thuis was én reeds het gevoel had dat Abeer u niet de waarheid vertelde toen ze u liet weten dat alles ok was, kan toch logischerwijs verondersteld worden dat u zich direct zou hebben willen vergewissen van haar situatie eens u haar niet meer kon bereiken.

U blijkt voorts ook niet precies te weten wie Abeer doodde en u houdt het erop dat het één van de broers of haar vader moet geweest zijn.

U vergoelijkt dit door te stellen dat het niet vermeld staat op de overlijdensakte (CGVS p. 28). Het mag duidelijk zijn dat dit geen afdoende verklaring is temeer daar u dit toch via Sima kon vernomen hebben en er redelijkerwijs kan verwacht worden dat u hiernaar zou gevraagd hebben.

Rekening houdend met uw stelling dat u voorheen schrik had voor Sima en aldus de familie van Abeer niet via haar durfde inlichten van jullie huwelijk (zie supra), is het wel opmerkelijk dat u dan, nadat Sima u in de ochtend van 22 juli belde met het nieuws over de dood van Abeer, direct contact nam met Mustafa, de broer van Abeer. U verduidelijkte dat u zijn nummer van Sima had gekregen. Dat u immers zo snel na de moord op de hoogte was van de dood van Abeer en in het bezit was van het telefoonnummer van Mustafa (CGVS p. 30), moet toch ook verdacht geleken hebben en hield toch ergens het risico in dat Abeer haar familie alsnog lucht zou krijgen van de betrokkenheid van Sima bij jullie plan om te huwen en het feit dat er contact was tussen jullie.

Verder mag het ook verbazen dat u geen contact nam met uw eigen familie na uw gesprek met Mustafa. Ze zouden pas te weten zijn gekomen wat er aan de hand was nadat de woning op 22 juli werd beschoten (CGVS p. 15). Nochtans verklaarde u dat Mustafa een dreigement ten aanzien van u uitte tijdens jullie gesprek (CGVS p. 30). Gezien u voorts beweerde dat Abeer haar familie geen weet had van het feit dat jullie samen in Kerbala waren (CGVS p. 29), kon u immers niet uitsluiten dat zij u niet zouden komen zoeken bij uw ouders, echtgenote en kinderen thuis. Er kan dan ook verondersteld worden dat u uw familie direct zou hebben ingelicht van de hele situatie zodat zij zich eventueel preventief in veiligheid konden brengen.

Het mag voorts ook wel verbazen dat Abeer haar familie / stam pas op 22 juli in de namiddag bij u thuis zou zijn langsgeweest (CGVS p. 30). Gezien u reeds in de voormiddag belde naar Mustafa en hij bovendien op dat moment niet wist van waar u precies belde – mogelijks was u gewoon thuis bij uw familie in Hay Binook – kan toch verondersteld worden dat zij al eerder naar uw woning zouden gekomen zijn om u te zoeken. Dat u daarentegen reeds in de voormiddag aan de telefoon zou bedreigd zijn en ze pas in de namiddag bij u thuis zouden langskomen, en u aldus de tijd zouden hebben gegeven weg te vluchten, is opmerkelijk.

Het mag voorts eveneens ten zeerste verbazen dat de stam / familie van Abeer geen concrete stappen zette om u te vinden. U stelde dat zij éénmaal langskwamen en de woning langs buiten beschoten zonder expliciet bij uw familie naar u te vragen. Kan hier bovendien nog worden aan toegevoegd dat u niet eens zeker bent dat de beschieting van de woning wel gelinkt is aan uw problemen met Abeer haar familie / stam. U bent evenmin zeker dat zij degenen waren die uw woning beschoten. Uw broer liet u immers enkel weten dat de woning werd beschoten maar had geen idee wie was langsgeweest. U kwam hier niet verder dan op te merken dat het zeker Abeer haar stam was omdat het niet anders kan (CGVS p. 30). Uw loutere bewering kan echter niet overtuigen. Kan hier overigens de vraag worden gesteld waarom de familie /stam van Abeer op die manier te werk zou gaan. U verklaarde immers dat ze enkel u willen vinden, dat ze geen probleem hebben met uw familie. U voegde er nog aan toe dat ze, volgens de wetten van de stammen, niet zomaar mogen binnenvallen bij iemand thuis (CGVS p. 30). Waarom ze dan enkel uw woning zouden beschieten, zonder zich ervan te vergewissen of u wel aanwezig bent en bovendien het risico nemen iemand van uw familie te raken, is niet duidelijk. U erop gewezen dat de belagers, indien effectief op zoek naar u, de woning niet hoeven binnen te vallen maar toch bij uw familie naar u kunnen informeren, wees u erop dat ze wisten dat u al weg was (CGVS p. 31). Hoe dit zou geweten is ook geenszins duidelijk.

Dat u daadwerkelijk door Abeer haar familie wordt gezocht om te worden gedood, kan gezien voorgaande ten zeerste betwist worden. Dit blijkt voorts eens te meer uit het feit dat, indien het zou vaststaan dat jullie woning effectief door Abeer haar verwanten werd beschoten op 22 juli, er zich nadien geen feiten meer voordeden en er evenmin aanwijzingen zijn dat zij nog naar u zouden gezocht hebben. U verklaarde aanvankelijk niet te weten of u nog gezocht werd omdat uw familie de wijk na de beschieting verliet. U erop gewezen dat u toch via Sima kon informeren of via uw vriend Mehdi of u nog wordt gezocht, bleek u plots wel zeker te weten dat ze u niet meer zochten en dit omdat ze wisten dat uw familie de wijk verlaten had (CGVS p. 31). Dit kan echter niet verklaren waarom ze niet elders in wijk, bij vrienden of familie, naar u zouden kunnen zoeken of vragen. Bovendien zou uw familie tussen 8 en 10 augustus 2015, na het vonnis van de stam, gewoon teruggekeerd zijn naar hun eigen woning in Hay Binook (CGVS p. 33). Of er sindsdien nog iets gebeurde, weet u niet. U merkte wel op dat de familie van Abeer een maand later de wijk verliet. U erop gewezen dat ook dit niet wil zeggen dat ze niet naar u kunnen zoeken, antwoordde u naast de kwestie en stelde u dat ze niet meer bij uw familie naar u mogen zoeken omdat uw familie u, volgens het vonnis van de stam, verstootte.

U er dan op gewezen dat u dan wel nog elders kunnen zoeken en dat u zich hieromtrent kunt informeren bij uw vrienden of Sima, stelde u enkel dat niemand heeft gemerkt dat ze u zoeken maar dat het wel evident is dat ze u zoeken (CGVS p. 33). Het mag duidelijk zijn dat dit niet volstaat. Uit uw

verklaringen blijkt nergens dat u nog zou gezocht worden door Abeer haar familie / stam (CGVS p. 34). U haalde wel nog aan via uw vader te hebben vernomen dat er af en toe vreemde auto's in uw straat rijden. Wie die personen zijn en waarom ze daar rijden, weet u niet. U erop gewezen dat het mogelijks om mensen gaat die per ongeluk in uw straat reden, bevestigde u dit zelfs (CGVS p.17). Dat dit moet worden weerhouden als aanwijzing dat u tot op heden zou gezocht worden door Abeer haar verwanten, kan niet worden volgehouden.

U blijkt voorts ook geen contact te hebben genomen met Sima om u aangaande uw huidige situatie te informeren. U verklaarde dat u schrik had. Desondanks slaagde u er wel in om via uw vriend Sermat en zijn zus – buren van Sima – een kopie van de overlijdensakte van Abeer te bekomen (CGVS p. 32). Waarom u dan niet de mogelijkheid had om u, desnoods via Sermat en zijn zus, bij Sima te informeren over uw situatie is niet duidelijk. U verklaarde dat u dit niet wilde en merkte voorts louter op dat het toch duidelijk is wat ze gaan doen (CGVS p. 32).

U voegde er nog aan toe dat er een aantal bemiddelingspogingen plaatsvonden maar de familie van Abeer zou deze telkens afgewezen hebben. Uiteindelijk zou uw stam u verstoten hebben. Dient hier allereerst te worden benadrukt dat u over de bemiddelingspogingen met geen woord heeft gerept op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U legde op de DVZ wel een vonnis neer van uw stam ter staving van uw verstoting doch bij de uiteenzetting van u relaas op de DVZ haalde dit essentieel gegeven ook niet aan. Nochtans zouden de bemiddelingspogingen én uw verstoting plaatsgevonden hebben voor uw vertrek uit Irak, was u er ook voor uw vertrek van op de hoogte én u verklaarde bij aanvang van uw gehoor op het CGVS dat u alle redenen voor uw vlucht in grote lijnen had aangebracht bij de DVZ (CGVS p. 1, 2 en 20). Deze vaststelling in combinatie met de overige bevindingen inzake uw relaas, doen bijkomend vragen rijzen bij de waarachtigheid van uw relaas. U blijkt bovendien niet precies te kunnen aangeven wanneer de bemiddelingspogingen plaatsvonden noch kan u precies zeggen hoeveel pogingen er waren. U stelt dat de pogingen voor 9 augustus plaatsvonden en houdt het erop dat er 2 of 3 waren. U stelde geen details te kennen (CGVS p. 32). Er kan nochtans verwacht worden dat hieromtrent toch precieze en gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen. Dat u uiteindelijk door uw stam zou verstoten zijn omwille van uw geheime huwelijk met Abeer, kan, gezien het geheel van voorgaande dan ook zeerste betwist worden. Dat u een attest voorlegt van uw stam volgens hetwelk u zou verstoten zijn, volstaat ook niet als een overtuigend en tastbaar begin van bewijs van uw relaas. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. Dit is in casu niet het geval. Bovendien kunnen in Irak alle documenten tegen betaling verkregen worden waardoor hun bewijswaarde sowieso quasi nihil is. U verklaarde voorts ook zelf dat het vonnis van de stam enkel vermeldt dat u werd verstoten omdat u de wetten van de stam niet respecteerde. Dat u in het geheim huwde met Abeer kan uit dit attest aldus niet worden afgeleid. Voorts is het ook opmerkelijk dat u beweerde dat het vonnis van de stam betrekking heeft op u en uw gezin, i.c. uw vrouw Sarah en uw kinderen. Hiermee rekening houdende mag het dan toch wel verbazen dat uw echtgenote en kinderen tot op heden in Bagdad verblijven.

Gezien het geheel van voorgaande bevindingen moet worden besloten dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, woonstkaart, kiezerskaart en het attest ter bevestiging van uw nationaliteit zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit, nationaliteit en herkomst maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De kopieën van de identiteitskaarten van uw echtgenote Sarah en van uw kinderen, de kopie van het nationaliteitsbewijs, de kopieën van de eerste pagina's van de paspoorten van uw echtgenote Sarah en uw dochter Malek, de kopieën van de geboorteaktes van uw dochters Zeinab en Mariam en de kopie van de huwelijksakte aangaande uw huwelijk met Sarah, zijn voorts enkel een aanwijzing voor de persoonsgegevens van Sarah en uw kinderen en uw burgerlijke staat. De huwelijksakte aangaande uw huwelijk met Abeer kan hoogstens als aanwijzing beschouwd worden dat u religieus huwde met haar doch dat zulks geschiedde in het geheim en onder de door u geschetste omstandigheden kan uit dit document geenszins worden afgeleid.

De overlijdensakte op naam van Abeer kan hoogstens aantonen dat zij om het leven kwam doch evenmin dat zij door haar familie werd vermoord omwille van jullie geheime huwelijk. Dat u voorts vanuit Bagdad per vliegtuig naar Istanbul reisde wordt ook niet betwist, doch dit heeft geen uitstaans met uw asielmotieven. Ook het feit dat u in Irak vroeger voetbalde, wat u aantoonst door middel van de foto's en

lidkaart die u neerlegde, én thans in België bent ingeschreven bij een voetbalploeg wordt niet betwist maar houdt ook geen verband met uw relaas. Het verzendingsbewijs van DHL toont tot slot louter aan dat u post ontving, niets meer en niets minder. Het vonnis van uw stam werd hierboven reeds besproken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term “reëel risico” dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypotheses, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

*Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit “de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict”. Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een **binnenlands gewapend conflict**. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van **willekeurig of blind geweld**. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).*

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict

beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, *The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States*, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, *K.A.B. V. Zweden*, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “*UNHCR Position on Returns to Iraq*” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “*Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad*” van 23 juni 2016, en de COI Focus “*Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016*” van 12 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “*Position on Returns to Iraq*” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada’in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto’s. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus “*Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad*” van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de periode juni tot begin augustus 2016. De gebeurtenissen in deze periode werden overschaduwd door een enkele aanslag op een winkelstraat in de Karrada-wijk in het centrum van Bagdad. In dezelfde periode vielen nog drie aanslagen in de hoofdstad waarbij telkens meer dan tien dodelijke burgerslachtoffers te betreuren vielen. De ontwikkelingen in de periode juni –augustus 2016 tonen echter aan dat IS nog steeds zijn toevlucht neemt tot talrijke kleinschaliger aanslagen en regelmatig grotere aanslagen pleegt, voornamelijk op plaatsen waar veel sjiieten samenkomen. De aard en het patroon van geweld in Bagdad is dan ook niet fundamenteel gewijzigd.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw..

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking hebben op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De recente opstoot van zware aanslagen in april en mei 2016, heeft bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat

scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

De impact van geweld is verder niet van dien aard dat inwoners massaal Bagdad verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Het gegeven dat Bagdad een toevluchtsoord is voor Irakese burgers die het geweld in hun regio van herkomst wensen te ontvluchten, wijst er op dat Irakezen zelf van mening zijn dat het in Bagdad opmerkelijk veiliger is dan in hun eigen regio van herkomst. Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging bij terugkeer. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker omschrijft de aangevoerde middelen als volgt: *“Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout. Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951.”*

Inzake zijn vrees voor vervolging laat verzoeker gelden:

“Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Irak waar hij vreest het slachtoffer te worden van représailles vanwege de familie van Abeer Jassem die niet kan aanvaarden dat hij een geheime relatie was begonnen met Abeer, terwijl hij tot een andere stam behoort, en met wie hij zonder toestemming van Abeers familie was gehuwd, iets wat door Abeers familie als schandelijk en onaanvaardbaar wordt aanzien.

Ook de eigen stam van verzoeker heeft zich tegen hem gekeerd omwille van zijn gedrag.

Uit zelfbehoud en om het conflict met Abeers familie niet te laten escaleren, sprak verzoekers stam op 9 augustus 2015 een vonnis uit waarin verzoeker verstoten wordt uit de stam.

Hierdoor kan verzoeker niet meer op bescherming rekenen van zijn eigen stam en is een terugkeer naar Irak voor hem uitgesloten.

Indien de eigen stam van verzoeker al uitdrukkelijk afstand heeft genomen van verzoeker, is het al helemaal ondenkbaar dat verzoeker op enige bescherming van de Irakese autoriteiten hoeft te rekenen. Het huidige algemene klimaat in Irak, is trouwens dermate onveilig, dat verzoeker hoedanook niet zal kunnen rekenen op een afdoende bescherming van de autoriteiten.

Verzoeker vreest dat de lokale autoriteiten in de praktijk nooit een daadwerkelijke bescherming van hem kunnen garanderen.

De autoriteiten in zijn herkomstregio hebben weinig of geen vat op mensen die de vaste wil hebben om représailles uit te voeren ; zodat een daadwerkelijke bescherming vanwege de lokale autoriteiten niet meer dan dode letter is.

Er zal m.a.w. steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoeker.

Verzoeker heeft Irak verlaten omdat een normaal en menswaardig leven voor hem aldaar onmogelijk was.

De toestand werd voor hem onhoudbaar en er was geen andere uitweg voor hem dan het land te verlaten.

Gelet op de uiteenzetting die verzoeker heeft gegeven tijdens zijn gehoor op het CGVS dd. 28 juli 2016, staat het vast dat in zijn hoofde wel degelijk een reëel risico bestaat om het slachtoffer van représailles te zullen worden indien hij naar Irak wordt teruggestuurd.

In de weigeringsbeslissing van het CGVS wordt ten onrechte de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in vraag gesteld.

Het CGVS heeft een beoordelingsfout begaan.

Verzoeker is het niet eens met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing dd 31 augustus 2016.

Het CGVS stelt de oprechtheid van verzoekers verklaringen ten onrechte in vraag om reden dat deze incoherenties en eigenaardigheden zouden bevatten.

De redenen die het CGV S meent te kunnen aanhalen om verzoekers verklaringen op enkele onderdelen in twijfel te trekken ; kunnen niet worden weerhouden.

In de bestreden beslissing beschrijft het CGVS enkele hypothetische scenario's om vervolgens te besluiten dat in geen enkele van de beschreven situaties de feitenversie van verzoeker geloofwaardig kan zijn.

Verzoeker blijft formeel dat hij wel degelijk eerlijk is geweest in zijn relaas.

Tevens hield het CGVS ten onrechte totaal geen rekening met de eigen persoonlijkheid van verzoeker.

Uit verzoekers gehoor op het CGVS dd. 28 juli 2016, was gebleken dat hij een 'man van weinig woorden' is.

Verzoeker is niet de persoon die het hart op de tong heeft ; integendeel, hij heeft moeite om zijn gedachten, laat staan gevoelens, te uiten.

Deels is dit zijn karakter, maar deels heeft dit ook te maken met het feit dat verzoeker dit nooit aangeleerd heeft gekregen in de islamitische mannencultuur waar hij is opgegroeid.

Dit maakt dat bij de lezing van het gehoorverslag, men, onterecht evenwel, de indruk zou kunnen krijgen dat verzoekers verklaringen weinig doorleefd zijn.

Verzoekers asielrelaas is gebaseerd op zijn liefdesrelatie met Abeer die op 21 juli 2015 een dramatische afloop kende.

De liefdesrelatie tussen verzoeker en Abeer was platonisch.

Fysieke contacten tussen verzoeker en Abeer waren er sinds het begin van hun relatie weinig geweest.

In hun platonische relatie hebben verzoeker en Abeer elkander de voorbije jaren geïdealiseerd. Dit ideaalbeeld dat verzoeker en Abeer opzichtsels elkaar koesterden, verklaart redelijkerwijze waarom hun liefdesrelatie zolang heeft kunnen standhouden.

Het feit dat Abeer over de voorbije jaren meerdere huwelijksaanzoeken had geweigerd, omwille van verzoeker, versterkte bij verzoeker de liefdesgevoelens naar Abeer toe, maar tegelijk ook zijn schuldgevoelens naar haar.

Bij lezing van het gehoorverslag blijkt dat verzoeker bij herhaling woorden als 'schuld' gebruikt wanneer hij spreekt over Abeer.

Dit verklaart waarom verzoeker zélf ook bleef volharden en zijn geheime relatie met Abeer in stand bleef houden, ondanks dat hijzelf intussen al met een andere vrouw gehuwd was en ondanks het feit dat Abeers familie tot drie keer toe zijn huwelijksaanzoeken had geweigerd.

Verzoeker betreurt het dat het CGVS in dit dossier blijkt geeft van een gebrek aan inlevingsvermogen. De grens tussen verzoekers gebruikte (letterlijke) bewoordingen (zoals ze zijn weergegeven in het gehoorverslag) enerzijds, en anderzijds, hetgeen verzoeker in feite bedoelt, is flinterdun, maar maakt wel een wereld van verschil.

(zie gehoorverslag verzoeker blzn. 14 & 15 : waar verzoeker op de vraag van de protection officer antwoordt dat hij en Abeer niet aan de gevolgen van hun besluit hadden gedacht ; maar waar verzoeker in feite bedoelde dat hij en Abeer 'niet aan de gevolgen wilden denken , omdat zij allebei in de vaste overtuiging leefden dat hun (liefdes)verhaal goed moest aflopen ; er was namelijk geen andere uitweg voor hun platonische relatie die al meer dan acht jaren duurde !)

Het klopt dat de familie van Abeer weliswaar ouderwets was en de traditionele stamregels volgde ; maar: voor het drama van 21 juli 2015, waren er nooit eerdere tekenen geweest dat Abeers familie geweld zou gebruiken tegen verzoeker en/ of tegen Abeer.

Verzoekers familie had in de loop van 2007-2008 niet minder dan drie keren de hand van Abeer gevraagd aan haar familie.

Indien deze laatste agressief / gewelddadig had gestaan tegenover verzoeker of bedreigingen had geuit tegenover verzoeker of zijn familie, dan zou verzoekers familie na de eerste poging tot huwelijksaanzoek geen tweede , laat staan een derde huwelijksaanzoek hebben gedaan.

De reden waarom verzoekers familie geen vierde keer een huwelijksaanzoek had gedaan bij Abeers familie, was de eigen keuze geweest van verzoekers familie, die , na drie vergeefse pogingen, vond dat het welletjes was geweest.

Abeers familie had nooit eerder (doods-)bedreigingen geuit aan het adres van verzoeker en/of van Abeer. Dit verklaart waarom verzoeker en Abeer het risico en de mogelijke gevolgen fout hadden ingeschat toen zij op 21 juli 2015 besloten hadden dat Abeer zou terugkeren naar haar familie om hen in te lichten over haar religieus huwelijk met verzoeker.

Verzoeker en Abeer verkeerden in de ijdele hoop dat Abeers familie, ondanks de gestrengheid waarmee zij de stamtradities opvolgden, metertijd wel zou bijdraaien en haar partnerkeuze en huwelijk uiteindelijk wel zou accepteren ; reden waarom Abeer besloot om terug naar haar ouderlijke woning te keren om hen te overtuigen.

Verzoeker en Abeer hadden geen andere keuze.

Dit scénario biedt alleszins een redelijk antwoord voor de vele onbeantwoorde vragen en bedenkingen die door het CGVS worden gemaakt in de weigeringsbeslissing.

Dit is alleszins een scenario die door het CGVS niet in rekening werd gebracht, maar dat wél realistisch is en dat hoedanook op diverse vragen een logisch antwoord zou kunnen bieden.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS poneert, heeft verzoeker dus helemaal geen bevreemdende of onlogische antwoorden gegeven, integendeel.

Tenslotte heeft het CGVS geen, minstens onvoldoende rekening gehouden met het door verzoeker bijgebrachte stukken die zijn asielrelaas wel degelijk onderbouwen, minstens werden de stukken (huwelijksakte tussen verzoeker en Sarah ; huwelijksakte tussen verzoeker en Abeer ; overlijdensakte van Abeer ; vonnis van verstoting komende van verzoekers stam) ten onrechte geringschat.

De documenten tonen aan dat verzoeker wel degelijk vervolgd wordt in Irak.

De door verzoeker voorgelegde stukken spreken voor zich en bewijzen dat zijn vrees om het slachtoffer te zullen worden van vervolgingen bij een eventuele terugkeer naar Irak wel degelijk ernstig dient te worden genomen.

Er zal steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoeker.

Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt alleszins niet dat verweerder een grondig onderzoek heeft gevoerd van de door verzoeker voorgelegde documenten.

Het CGVS tracht ten onrechte de authenticiteit van de door verzoeker voorgelegde documenten in vraag te stellen, daarbij stellende dat alle documenten tegen betaling verkregen zouden kunnen worden in Irak.

Het is duidelijk dat het CGVS geen, minstens onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de door verzoeker voorgelegde documenten en zich ten onrechte verschuilt achter een dergelijke vage stelling. Noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de door verzoeker voorgelegde stukken al dan niet correcte informatie bevatten aangaande zijn asielrelaas.

Het besluit van het CGVS is minstens voorbarig.

De voorgelegde documenten vormden minstens een begin van bewijs die in het kader van een grondiger onderzoek terzake, wel degelijk nuttige gegevens m.b.t verzoekers moeilijkheden hadden kunnen verschaffen.

Bij de analyse van de verklaringen van verzoeker, is het CGVS selectief tewerk gegaan, enkel maar in het nadeel van verzoeker.

In ieder geval heeft het CGVS ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoeker ondervindt in Irak.

Verzoeker blijft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Irak het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Verzoeker is van mening dat hij tijdens zijn gehoor op het CGVS dd. 28 juli 2016 wel degelijk geloofwaardige informatie heeft gegeven waaruit bleek dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is. In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.

Verzoeker wenst tenslotte aan te halen dat hij momenteel bezig is om via contacten in Irak bijkomende bewijzen te verzamelen die aantonen dat hij wel degelijk het slachtoffer is van vervolgingen."

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar het bestaan van gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij voert ook aan dat hij een grote aandacht zal trekken van de bevolking bij terugkeer wat zal leiden tot verhoogde veiligheidsrisico's.

2.1.2. Op 2 januari 2017 brengt verweerder middels een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis, namelijk "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Verzoekers bewering dat hij een 'man van weinig woorden' is en de beschrijving van "een scenario die door het CGVS niet in rekening werd gebracht, maar dat wél realistisch is en dat hoedanook op diverse vragen een logisch antwoord zou kunnen bieden" kan niet aangenomen als een afdoende weerlegging van de omstandig gemotiveerde beslissing. De motiveringen inzake (i) de tijdsperiode en de gebeurtenissen voorafgaand aan het vermeende huwelijk met Abeer, (ii) de organisatie van het huwelijk eens dit werd overeengekomen tussen verzoeker en Abeer, (iii) de afwezigheid van het stilstaan bij de gevolgen van het huwelijk met Abeer, (iv) de wijze van inlichten van de familie van Abeer van het huwelijk, vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen. Deze vaststellingen leiden *an sich* al tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas inzake het tweede huwelijk dat verzoeker in het geheim zou hebben gesloten.

Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die verzoeker aanvoert omwille van dit huwelijk, namelijk de moord op Abeer en de beschieting van zijn woning.

Dit geldt des te meer aangezien verzoeker geen nuttig verweer voert tegen de bestreden beslissing waar deze motiveert: *“U voegde er nog aan toe dat er een aantal bemiddelingspogingen plaatsvonden maar de familie van Abeer zou deze telkens afgewezen hebben. Uiteindelijk zou uw stam u verstoten hebben. Dient hier allereerst te worden benadrukt dat u over de bemiddelingspogingen met geen woord heeft gerept op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U legde op de DVZ wel een vonnis neer van uw stam ter staving van uw verstoting doch bij de uiteenzetting van u relaas op de DVZ haalde dit essentieel gegeven ook niet aan. Nochtans zouden de bemiddelingspogingen én uw verstoting plaatsgevonden hebben voor uw vertrek uit Irak, was u er ook voor uw vertrek van op de hoogte én u verklaarde bij aanvang van uw gehoor op het CGVS dat u alle redenen voor uw vlucht in grote lijnen had aangebracht bij de DVZ (CGVS p. 1, 2 en 20). Deze vaststelling in combinatie met de overige bevindingen inzake uw relaas, doen bijkomend vragen rijzen bij de waarachtigheid van uw relaas. U blijkt bovendien niet precies te kunnen aangeven wanneer de bemiddelingspogingen plaatsvonden noch kan u precies zeggen hoeveel pogingen er waren. U stelt dat de pogingen voor 9 augustus plaatsvonden en houdt het erop dat er 2 of 3 waren. U stelde geen details te kennen (CGVS p. 32). Er kan nochtans verwacht worden dat hieromtrent toch precieze en gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen. Dat u uiteindelijk door uw stam zou verstoten zijn omwille van uw geheime huwelijk met Abeer, kan, gezien het geheel van voorgaande dan ook zeerste betwist worden. Dat u een attest voorlegt van uw stam volgens hetwelk u zou verstoten zijn, volstaat ook niet als een overtuigend en tastbaar begin van bewijs van uw relaas. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. Dit is in casu niet het geval. Bovendien kunnen in Irak alle documenten tegen betaling verkregen worden waardoor hun bewijswaarde sowieso quasi nihil is. U verklaarde voorts ook zelf dat het vonnis van de stam enkel vermeldt dat u werd verstoten omdat u de wetten van de stam niet respecteerde. Dat u in het geheim huwde met Abeer kan uit dit attest aldus niet worden afgeleid. Voorts is het ook opmerkelijk dat u beweerde dat het vonnis van de stam betrekking heeft op u en uw gezin, i.c. uw vrouw Sarah en uw kinderen. Hiermee rekening houdende mag het dan toch wel verbazen dat uw echtgenote en kinderen tot op heden in Bagdad verblijven.”*

Inzake de overige documenten die worden bijgebracht stelt de bestreden beslissing: *“De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, woonstkaart, kiezerskaart en het attest ter bevestiging van uw nationaliteit zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit, nationaliteit en herkomst maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De kopieën van de identiteitskaarten van uw echtgenote Sarah en van uw kinderen, de kopie van het nationaliteitsbewijs, de kopieën van de eerste pagina's van de paspoorten van uw echtgenote Sarah en uw dochter Malek, de kopieën van de geboorteaktes van uw dochters Zeinab en Mariam en de kopie van de huwelijksakte aangaande uw huwelijk met Sarah, zijn voorts enkel een aanwijzing voor de persoonsgegevens van Sarah en uw kinderen en uw burgerlijke staat. De huwelijksakte aangaande uw huwelijk met Abeer kan hoogstens als aanwijzing beschouwd worden dat u religieus huwde met haar doch dat zulks geschiedde in het geheim en onder de door u geschetste omstandigheden kan uit dit document geenszins worden afgeleid. De overlijdensakte op naam van Abeer kan hoogstens aantonen dat zij om het leven kwam doch evenmin dat zij door haar familie werd vermoord omwille van jullie geheime huwelijk. Dat u voorts vanuit Bagdad per vliegtuig naar Istanbul reisde wordt ook niet betwist, doch dit heeft geen uitstaans met uw asielmotieven. Ook het feit dat u in Irak vroeger voetbalde, wat u aantoonst door middel van de foto's en lidkaart die u neerlegde, én thans in België bent ingeschreven bij een voetbalploeg wordt niet betwist maar houdt ook geen verband met uw relaas. Het verzendingsbewijs van DHL toont tot slot louter aan dat u post ontving, niets meer en niets minder. Het vonnis van uw stam werd hierboven reeds besproken.”* De Raad stelt vast dat verzoeker tegen deze motivering geen dienstig verweer aanbrengt.

De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft gelet op de voormelde vaststellingen echter in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en volharden in zijn relaas, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek door middel van een ander 'scenario', en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Dergelijk verweer is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielaanvraag, te ontcrachten.

Verzoeker toont evenmin concreet aan dat “het CGVS selectief tewerk [is] gegaan, enkel maar in het nadeel van verzoeker.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst verzoeker naar de situatie in Bagdad.

2.2.3.1. Het staat niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of de route daarheen, een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) (cf. European Asylum Support Office, *Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis*, December 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, bijgebracht door verweerder en getiteld “*UNHCR Position on Returns to Iraq*” dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

“Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined.”

(eigen vertaling: “Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkwijze worden onderzocht.”)

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door verzoeker en verweerder kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, kan uit de landeninformatie niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden (“IDP’s”) op te vangen (“*UNHCR Position on Returns to Iraq*”, 16 november 2016 nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (*ibidem*, nr. 40).

UNHCR maakt nergens melding dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is een duidelijke aanwijzing

dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.3.2. Ingevolge het hoger vastgestelde inzake verzoekers asielrelaas maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b).

Verzoekers bewering dat hij bij terugkeer in de negatieve aandacht komt omwille van een langdurige afwezigheid in het buitenland kan ook niet aangenomen als reëel risico op ernstige schade. Vooreerst toont hij niet aan dat hij zou moeten melden of kenbaar maken dat hij in het buitenland is geweest; daarenboven toont hij evenmin concreet aan dat Iraakse mannen die terugkeren daadwerkelijk een reëel risico lopen om ontvoerd te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS